

עם סיום עונת החגים תש"ע שוחחתי עם ענת מרקוס-ארנולד רכזת התרבות היישובית ועם מרים קליין חברת הוועדה.
ואלו הראיונות:

תרבות בונה קהילה – ראיון עם ענת מרקוס-ארנולד

שוחחתי עם ענת על המוטבציות שלה, על התפישות המנחות אותה ועל יעדי הפעילות התרבותית לדעתה. כן שוחחנו על דרכי העבודה והענות התושבים.

אני מביאה את דבריה:

"כפר מנחם היא קהילה שאני חיה בה וחשוב לי שהיא תצליח למצוא דרך משותפת ומאוזנת. זו המוטבציה שהניעה אותי לתפקיד ומשם אני שואבת את האנרגיות לתפקד במשימות התרבות.

אני מאמינה, שהפעילות התרבותית תעניק לתושבים את תחושת השייכות ותגרום לאנשים לרצות להיות יחד.

יחד איתי עובד צוות תרבות וקהילה המונה את מרים קליין, רותם שחורי, יאיר שרון ורונון שהרבני אשר פועלים בכל חג ואירוע ותורמים רבות להצלחתם.

במהלך השנה השתדלנו למצוא איזון בין המסורת הוותיקה של הקיבוץ, לבין מסורות חדשות, שתצמחנה בישוב, על מנת לתת מענה לצרכי קהל אנושי רחב יותר.

לדוגמא, בשבועות, ניתן היה לעשות את טקס הבאת הביכורים המסורתי (של הקיבוץ), אשר מתייחס לענפי הקיבוץ ולהישגים החקלאיים בלבד, צוות החג בחר לשלב בין הטקס המסורתי, לבין אלמנטים נוספים הקשורים לחג כדי להביא לתחושת שייכות בקרב כלל התושבים.

עדין לא נוצר תמהיל חדש קיבוץ-ישוב, אבל, אני חושבת, שיש הבנה של התושבים החדשים והוותיקים, שצריך ליצור תמהיל כזה. יש ריכוך של ההתנגדות, יש רצון ליצור משהו חדש ובעקבותיהם תבוא העשייה.

אנו פועלים למען מענה רחב כדי להענות לצרכים של קבוצות שונות באוכלוסיית הישוב, וישנה תחושה לפי התגובות כי אנחנו בדרך הנכונה גם אם היא איטית.

כאמור, צריך כל הזמן להעניק לאנשים תחושת שייכות, לקהילה, או לאירועים ספציפיים, אחרת הם לא מגיעים.

ניסינו לשתף כמה שיותר אנשים בתכנון ובביצוע. חלק מהאנשים בחרו לקחת חלק בפעילות, אחרים עדיין מסתייגים.

שותפות התושבים משתנה מאירוע לאירוע – יש ימים, שיש שותפות גבוהה של התושבים ואז האירוע מתנהל בצורה טובה ויש אפילו התעלות רוח בסופו (כדוגמת שבועות) ויש אירועים בסופם אנחנו מחפשים "בנרות"

מתנדב אחד, שיפעיל את המלגזה או יעמיס כסאות וכשאינן בנמצא זה יכול לייאש. לשמחתי יש אנשים המציעים באופן קבוע את עזרתם, ולאחרונה קצת יותר קל לגייס אנשים לפעילות.

מספר האנשים המגיעים לאירועים ולתורנויות הולך וגדל כי יש תושבים שמבינים, שרק כך יתקיימו אירועים ואז מתקשרים ומציעים עזרה וזה משמח. המעגלים מתרחבים מאירוע לאירוע ותושבים חדשים נרתמים למשימה היישובית, כאשר השכבות הצעירות בראש המתנדבים.

לכל אירוע מוקם צוות תושבים שעוסק בתכנון, בארגון ובחיסול ובהדרגה יש הגדלה של מעגל המושיטים יד והמשתתפים. אני מקווה שיגדל גם מספר המשתתפים בצוות ההיגוי.

אני אופטימית וחשה שיש התעוררות, אך קשה להעריך את ההישגים בתקופה כל כך קצרה – מתוך ניסיון בעבודה קהילתית אני יודעת כי הפירות מבשילים רק לאחר שלוש ארבע שנים ולכן יש לשמר דרך פעולה מסוימת ולתת לה את המקום שלה. בסה"כ אני מרגישה כי כבר מנחם הולכת בדרך הנכונה ורוב התושבים גם הותיקים וגם החדשים פועלים מתוך רצון לייצר קהילה אחת עם תרבות אחת.

השנה האחרונה הייתה חוויה מעשירה עבורי ועבור כל מי שהיה שותף לדרך, אני רואה את התושבים שקמים ועושים ופועלים למען התרבות היישובית וגם את אלו שעדיין מחפשים את מקומם בקהילה המתחדשת ואני מזמינה את כולם להצטרף למעגל הרחב ולקחת חלק ביופי ובהנאה של לחיות יחד ושל עשייה תרבותית משותפת.

וההמשך:

ביוני ויולי אנו רוצים לקיים מפגש לשיח עם התושבים – לשמוע בשיחה משותפת לכולם מה אנשים רוצים ומרגישים וכמובן גם הארות והערות – תגובות אלו ישמשו אותנו לתכנון המשך הפעילות.

תהיה גם פעילות קיץ של מפגשים והרצאות.

וכמובן עלינו להתכונן לתשע"א

יבורכו ענת, חברי הצוות וכל העושים במלאכה!

שוחחה והביאה לדפוס: יהודית אפרתי

פעילות תרבותית מגוונת, שתאפשר לכל תושב לבחור מה הוא רוצה לעשות –

שיחה עם מרים קליין, חברת ועדת תרבות

מרים קליין היא חברת קיבוץ, פנסיונרית (נשואה ליגאל, אמא ל-4 וסבתא ל-5 נכדים), מאחוריה ניסיון של כ-20 שנה בארגון מפגשים חברתיים-תרבותיים והרצאות, במועדון גיל הזהב בקיבוץ ובמועצה.

היא הצטרפה לוועדת תרבות, כדי לתרום לתרבות היישובית מניסיונה ומנקודת ראותה.

מרים מופקדת על תכנון ההרצאות בישוב.

שוחחתי עמה כיצד היא רואה את התרבות בישוב.

אני מביאה את דבריה :

אני חושבת, שהפעילות התרבותית בישוב היא טובה ועדין מצומצמת.

עד כה התמקדנו בחגים ועכשו התחלנו עם הרצאות.

החגים הם בסדר, אבל יש לנו בעיה כיצד לספק את רצונה של האוכלוסיה המגוונת המתגוררת בישוב, קשה לספק את רצונות כולם, אבל משתדלים.

היו לנו תוכניות מאוד רחבות, אבל בגלל הקיצוץ בתקציב נאלצנו לוותר על תוכניות, שעולות כסף (כמו מפגשים חברתיים לשיח עם אנשים מהחוץ, או טיולים). בגלל הקיצוץ יש קשיים גם בפתרון בעיות טכניות שעולות כסף (הפעלת מערכת הגברה, שימוש בציוד וכו.).

רוב הפעילויות שעשינו עד כה התאימו למשפחות עם ילדים. אני מקווה, שנצליח להפיק גם פעילויות לאנשים בגילאי 50-70 (בעיקר חברי קיבוץ), שגם אותם אנחנו צריכים לשרת. אני מקווה, שנצליח לבצע את תוכנית ההרצאות שלנו, שתתן מענה לקבוצה ולכל הקהילה.

פתחנו בהרצאתו של **יורם שפירר**, אנו ממשיכים באירוח **חיים באר** ויש כבר תוכניות לספטמבר אם תהיינה אפשרויות תקציביות.

הגישה שלנו היא להציע מגוון אפשרויות (ולא רק להענות לרוב) ומי שרוצה מוזמן לבוא. אנחנו צריכים לדאוג שתהיה תרבות מגוונת ככל שניתן ואז נוכל לספק את שכבות הגיל השונות. אני מקווה, שנצא גם לפעילויות בתשלום זה יעשיר את הפעילות ויאפשר תשובה למגוון צרכים.

לגבי טיולים – חברי הקיבוץ יוצאים לפעילויות של המועצה ואני מקווה, שגם אנשי ההרחבה יצטרפו.

מרים מוסיפה, שנצטרך לעשות חיבור בין התשובות לחברי הקיבוץ ותושבי ההרחבה – למצוא דרך אמצעית - אני לא חושבת, שהשילוב בין שתי הקבוצות יתרחש מהיום למחר. זה ילך לאט ובהדרגה.

נראה לי, שערבי החג יהיו לפי המסורת הקיבוצית ונפתח אותם גם לאנשי ההרחבה (שכבר החלו להגיע, למשל בפסח). בחגים עצמם תהיינה פעולות משותפות. אני מקווה, שיותר אנשים יתנדבו להושיט כתף בחגים, כי התנדבות היא מלת מפתח לקיום החגים.

ביום כיפור הייתה פעילות מוצלחת ומשולבת בין הקבוצות בישוב. הבאנו רב רפורמי והגיעו תושבים מההרחבה ולהפתעתנו הגיעו גם הרבה חברי קיבוץ, שנראה לי שהתעניינו במסורת והגיעו גם ילדים לשמוע את תקיעת השופר וזה היה מרגש. אני מקווה, שנעשה את זה גם השנה.

בסיום דבריה מרים מפרגנת :

א. לתושבי ההרחבה, שבאו בחפץ לב, באהבה ובכבוד ותרמו מזמנם וניסיונם למועדון "גיל הזהב" –

זו הייתה ממש חוויה – גם האנשים וגם העיסוקים מעניינים (ותודה לדלית שסייעה לי).

ב. ואחרונה חביבה ענת. אני באה מהצד של התרבות הקיבוצית – אני מקבלת ומברכת את העשייה של

ענת. אני מסכימה עם המטרה של איחוד הקהילה ומברכת עליה.

ענת משקיעה את כל מרצה בפעילות התרבותית מבחינה מחשבתית, ארגונית ומבחינת העבודה בשטח – היא נמצאת בשטח, היא עובדת עם הצוות, היא לא עוזבת אותו ואני מאוד מעריכה אותה.

יש לה מבט רחב על מה צריכה להיות תרבות בקהילה ואיך להוביל לפעילויות שתבאנה למיזוג של הקבוצות באוכלוסיה ואני מקווה שנצליח כולנו.

אנחנו, בוועדת תרבות פועלים כצוות ומעלים רעיונות, אותם מוציאה ענת אל הפועל. מספר החברים בוועדה שלנו הצטמצם בזמן האחרון. חבל לי על התושבים שפרשו מהוועדה, הסתדרתי עם צורת החשיבה שלהם והגיוון היה לברכה.

אנחנו רוצים להתארגן ולתכנן קדימה, אני פונה לכולם בעלי רעיונות למסור לוועדה את הרעיון ונשמח מאוד.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

התרבות בישוב ראיונות עם תושבים

שאלתי 4 תושבים על יחסם לחיי התרבות בישוב.

שאלתי 3 שאלות: *האם אתה מרוצה מהתרבות בישוב? מה כדאי לשפר, או להוסיף?

*איך ליצור את התמהיל בין המסורת הקיבוצית הוותיקה ומסורת יישובית

מתחדשת?

*ציין אירוע (או יותר) שנהנית ממנו.

התושבים השיבו בקיצור, וצרפו את התשובות לשאלות. אני מביאה את דברי התושבים:

אהרון ברוידא (תושב, חבר קבוץ):

בגדול אני מרוצה מהנעשה בישוב. חוגגים את החגים המרכזיים, זה דבר חשוב ומדי פעם יש איזו פעילות.

היה טיול טוב לנגב ואפשר לעשות כמה כאלו בשנה.

זה ברור, שאי אפשר להתחרות עם הטלוויזיה ואי אפשר להתגעגע לימים עברו ואם חוגגים את כל החגים זה כמעט מספיק ומספק מבחינה תרבותית.

אני אישית, לא משתתף בפסח (מסיבות משפחתיות), שמעתי שפסח היה חג מוצלח.

צריך להמשיך בזה בכל מחיר – לפחות את שלושת הרגלים צריך לעשות פתוח וחופשי מתשלום. נוסף לזה חשוב לחגוג את ראש השנה, חנוכה, טו בשבט, פורים ויום העצמאות. יש 8 חגים בשנה, זה כמעט כל חודש וחצי חג – זה בהחלט מכובד.

לפני שנה שבועות היה על הפנים השנה זה היה חג נהדר!

ברור, שאפשר לעשות עוד דברים, כמו הפעלות, אך ברור לי, שמאוד קשה לארגן את זה, כי יש מעט פעילות התנדבותית וזה יקר לממן את הפעילויות.

מדברים על ההרחבה בהכללה – זה לא מוסד. ההרחבה זה לא גוף, זה אנשים שהם חלק מהקהילה כמו כל אחד. להערכתי, חלק גדול מתושבי ההרחבה הם יוצאי קבוצים והם מעוניינים במסורת שלנו. צריך למחוק מהלקסיקון שלנו את המונח משתלב, או לא משתלב עם ההרחבה.

עופרי פלדמן שחורי (תושבת ההרחבה):

אני מאוד מרוצה מהתרבות בישוב. יש פה הרבה עשייה והרבה כוונות טובות.

זה אחד הדברים שבאנו בגללו - ההווי המשותף, היחד, השיתוף בחוויות (שנינו יוצאי קבוץ).

בסך הכל המינון הוא נכון. מה שהיה עד כה הוא על הכיפק. יש עשייה, יש התנדבות.

אי אפשר שביום אחד הכל יהיה 100%, כמו שכולם רוצים, צריך לתת לזה זמן.

קבוץ ותיק ועוד 150 משפחות שמצטרפות אי אפשר שכולם יהיו בדעה אחת, צריך למצוא את הדרך עם הרבה סבלנות וסובלנות.

צריך לפעול, צריך ליזום, צריך להעלות רעיונות, צריך לשתף ולעשות את כל זה בצורה תרבותית – זה יביא תוצאות.

נטע קריספין (בת קבוץ ותושבת הקבוץ):

בסך הכל אני מרוצה מהתרבות ביישוב, טוב שיש התייחסות לכל חג ולכל מועד. לאחרונה, הצליח גם שיתוף התושבים מהקבוצות השונות ביישוב, אז תמיד יש משהו נחמד לצפות לו.

בחגים אנשי ההרחבה נותנים את הטון, כי הילדים הם המוקד ואכפת לאנשים, שיהיה תוכן שמתאים לילדים וגם אנו נהנים מזה.

לפעמים זה פוגע במסורות הוותיקות, אבל ברור לי, שדברים צריכים להשתנות, כי יש חדש.

נהייתי מחג הקבוץ (חבל שלא מצאתי זמן להשתתף). אני בטוחה, שמי שהשתתף חווה חוויה לכל החיים וגם אנחנו חשנו בהתרוממות רוח.

בסך הכל נהייתי מיום העצמאות – החלק של הטקס היה פחות מדי מכובד, אבל הריקודים והזיקוקים היו על הכיפק.

זהר גרניט (תושב ההרחבה):

נשוי לרוני אב לאופיר בגן זית ולאורי בגן תות.

*אני מרוצה מהתרבות ביישוב, ענת עושה עבודה מצוינת.

*כנראה שתמהיל כזה יהיה תוצר ניסיון של מספר שנים, בכל מקרה התמהיל צריך להיקבע ע"י הקשבה לרצונות וצרכים של האוכלוסיה ופתיחות לרעיונות חדשים - דוגמא פתיחת בית כנסת ביישוב ביום כיפור ועוד.

*נהייתי מכל האירועים שהשתתפתי בהם האירועים היו מושקעים וניכר שהושקעה מחשבה בהכנתם.

שאלתי את לילך ארבר ואופק סופר על אירועים שנהנו מהם.

לילך ארבר (כתה ז')

נהנית ממפקד האש והזיקוקים ביום העצמאות ומכל האווירה שהייתה בערב החג.

אופק סופר (כתה ה')

נהייתי מטו בשבט ושבועות.

בשבועות אהבתי את המבוך מחבילות החציר ובטו בשבט נהייתי לשתול תבלינים בעציצים שקישטתי.

העציץ אצלנו עד היום הוא מושקה ופורח. בנוסף, הכנתי אגרטל מחלוקי נחל ונתתי לאחותי, ששמה בו פרח.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

מערכת החינוך מסכמת שנה ומתארגנת לקראת השנה הבאה

בימים אלו, מערכת החינוך מתארגנת במקביל לסיום שנת הלימודים תש"ע והכנות לפתיחת שנת הלימודים תשע"א. העומסים הינם לא קטנים וכל מי שיודע, מערכת החינוך הולכת וגדלה עד מאוד. כמו כן, המבנה הניהולי חייב בגדלים אלו להשתנות ולהיבנות בהתאם לגודל המערכת. בתקופה זו, אנו עורכת שיחות משוב עם כלל צוות העובדים במערכת. על סמך שיחות אלו, נוכל לבסס את הצוותים לשנה הבאה.

פתיחת הלימודים בשנה הבאה מצריכה לא מעט הכנות. הישוב ממשיך לגדול בצעדי ענק ומערכת החינוך גדלה בהתאם - כרגע נרשמו למערכת החינוך, כ- 190 ילדים בגיל הרך (לעומת 156 ילדים שהיו בשנה זו). מכאן, שפתיחת שנת הלימודים הבאה מצריכה לא מעט הכנות, הן בנית צוותים והן בהכנת בתים. בשנת הלימודים תשע"א נגדיל את מספר היחידות החינוכיות: בכל שנתון (פרט לבית התינוקות) יהיו שני בתים ובגילאי 4-6 שנים יהיו 3 בתים. בית אחד לגילאי טרום חובה 4-5 שנים, גן חובה אחד בגילאי 5-6 שנים וגן נוסף, שיהיו בו ילדים בגילאי טרום חובה וחובה 4-6 שנים. אנחנו משתדלים שגודל הקבוצות החינוכיות לא יעלה על 25-27 ילדים. גודל הקבוצות מותאם לגודל הבית. כאמור, בבית תינוקות יש קבוצה אחת בלבד בת 12 ילדים בגילאי 3 חודשים עד שנה. לחינוך הבלתי פורמאלי טרם נפתחה ההרשמה, לקראת סוף חודש יוני נחל בהרשמה והסברה למשפחות החדשות על מהות החינוך החברתי קהילתי ויתרונותיו. גם כאן, נצטרך להתארגן בהתאם לכמות הילדים שירשמו. חודש יוני למערכת החינוך החברתי קהילתי הינו חודש העוסק בקשר עם היישוב דרך ענפים וחברים התורמים מזמנם על מנת ליצור פעילויות מעניינות ומאתגרות. מצורף לעיון פעילויות חודש יוני. מועדון נעורים עובר למבנה גבע בוגר, ובמועדון הנוכחי תתקיים בחודש יולי הקייטנה היישובית. נתראה בסיכום יולי.

מסרה גבריאלה חבוניק

תודות

אני מבקשת להודות לכל התורמים לחודש הקהילה שהתקיים בגבע: **שביט לב** שתרם מזמנו ואיפשר לנו לקיים פעילות מונחית ברפת, **פיצ'ון** שלקח את ילדי גבע לראות פינות ירוקות ומטופחות לעומת פינה לא מטופלת על מנת לבחון את ההבדלים ולהבין את משמעות העשייה הכל כך חשובה שלו ושל צוות הנוי. **לאריה גרשוביץ'** שתרם שבועיים כמעט מלאים לפעילויות ספורטיביות מיוחדות לילדים - מריצת ניווט ברחבי הקיבוץ, דרך משחקי ילדות כמו 'הקפות' ועד שיחה על תזונה נבונה על מנת לשמור על עירנות, רוגע וקשב לאורך היום. **לסופי ארבר ורותם שחורי** שתרמו מזמנן לטובת פעילות יצירה בעיסת נייר בכל אחד מבתי גבע. **לגידי קרון** על שבא לתעד במצלמתו את פעילויות ילדי גבע צעיר ברפת. **לטל צור** על התמיכה, הרעיונות והזמן אותו השקיעה איתי בחשיבה ובשיחות על העשייה. **למנהלת החינוך** שאפשרה וגיבתה את העשייה המרובה ותודה מיוחדת **לצוות המדריכות** אשר לקח חלק ודאג לקיים את מרבית הפעילויות המתוכננות! תודה לכל העוסקים במלאכה הקהילתית החשובה כל כך!

חשוב, שיהיה מידע ושיח בישוב ראיון עם יהודית אפרתי

יהודית ראיינה עד היום רבים מתושבי כפר מנחם. רוני גרניט יזמה ראיון עמה, וזאת הפעם הראשונה שהיא בתפקיד המרואיינת.

היא בת קיבוץ ("הורי נמנים עם מייסדי הקיבוץ") וחברה בכפר מנחם רוב חייה, למעט 5 שנים בהן למדה ועבדה בירושלים. בלימודיה האקדמיים למדה פסיכולוגיה, חנוך מיוחד ויעוץ חינוכי.

יהודית עבדה במערכת החינוך בתקופה בה בית הספר היסודי היה בכפר מנחם ועבדה בחינוך המיוחד בבית ספר צפית. כמו כן, ריכזה את ועדת הקשישים של הקיבוץ ובמשך 18 שנים (עם הפסקות בחלקן) משמשת כעורכת העלון של כפר מנחם.

רוני ויהודית שוחחו על תפקיד העלון, על השינוי בקיבוץ ועל המתרחש בקיבוץ כיום.

תפקיד העלון:

יש קשיים, בהפקת העלון, הנובעים מחוסר ההכרות בין התושבים ועקב כך חשש להביע דעות.

קשה להוציא עלון משותף, כשאין הכרות וקשר. הקשר בין חברי הקיבוץ ותושבי ההרחבה טרם התפתח דיו. יש קשרים בין הממסדים, בבתי הילדים ובפעילות תרבות. אני מקווה, שבהדרגה תהיה יותר הכרות ויותר מפגשים בין האנשים והקשר יתפתח.

מכאן נגזרים שני תפקידי העלון העיקריים לספק מידע ולאפשר שיח בישוב.

העלון נועד לספק מידע על היבטים שונים של החיים בישוב ("אני מיחסת חשיבות רבה למידע, כמכשיר להכוונת ההתנהגות"). למידע יש חשיבות מרובה במיוחד בישוב כשלנו, שמורכב מאוכלוסיה מגוונת ומתחדשת, שחבריה לא מכירים זה את זה וגם הממסד של הישוב לא מוכר.

"אני מעוניינת בעלון מטעם הממסד, אך אני מרגישה, שבתקופה האחרונה חסרה אינפורמציה מהוועד (גם באתר אין אינפורמציה מספקת) על תהליכי היצירה והבניה בישוב וגם על המורכבות הקשורה בבנין ההסדרים לישוב וניהולו".

תפקיד נוסף של העלון, קשור לשיח בין התושבים ובין האוכלוסיות (לתושבי ההרחבה יש פורומים באינטרנט ולחברי הקיבוץ יש דפי מידע פנימיים, המחולקים בתאי הדואר). בלי שתהיה תקשורת ושיח בין אנשי הישוב, לא נהפך לישוב אורגני, אלא לקואליציות בין תושבים.

"אני מקווה, שבהדרגה תושבים יזמו העלאת יותר נושאים לעלון, ירגישו יותר חופש להביע דעות יעלו שאלות לדיון ויחשפו את עולמם והאינטרסים האישיים שלהם (התערוכה של יורם שפירר על הנשרים בישראל וההרצאה בעקבותיה הייתה התחלה ברוכה בכיוון רצוי)".

השנוי בקיבוץ:

בטרם התרחשותם של השינויים, נפסקה היצירה בקיבוץ. הייתה פאסיביות והמערכות דשדשו. הקיבוץ קפא על שמריו לפי דפוסים, שלא התאימו לרבים מבני הדור השני, קל וחומר לצרכים של הדור הצעיר המחפש מימוש עצמי. הדור הצעיר לא השתלב במסגרת הקודמת. אני חושבת, שבגלל שלא היו כוחות יצירה התרחשה "מהפכה". היום יש תהליכי התמודדות מחודשים בקיבוץ והוועד מוליך כיום תהליכי יצירה עמוקים של בנית ישוב.

החיים בקיבוץ כיום:

הקיבוץ השלים בשנים האחרונות תהליכי שנוי משמעותיים בקוארדינטות של חייו כחברה – שונתה שיטת התקציב והתרחש מעבר לשכר ולרשת בטחון, התרחש תהליך של שיוך דירות (שעברו מבעלות הקיבוץ לבעלות החבר) והתרחש תהליך של תאגוד ושיוך הון. נבנה גם מבנה ארגוני חדש, התואם את השינויים לעייל ונעשתה הפרדה בין העסקים והקהילה. הקיבוץ מתארגן לקליטת בנים לחברות בהתאמה עם תנאי הקיבוץ המתחדש.

השנוי מחייב אותנו לחשוב ולדבר בשפה שונה מזו בה הורגלנו. רוב חברי הקיבוץ עדיין לא עכלו את מלוא משמעות השנוי והם מפנימים אותו באופן הדרגתי.

הקיבוץ עוסק היום בשאלות על המשך חייו כחברה - מהי הדרך בה רוצים חברות הקיבוץ וחבריו לראות את עצמם כקהילה? עומק ואופי הסולידריות ודרכי בטווייה? ואיך מתאים לחיות בעידן של רשת בטחון, שיוך דירות ושיוך הון, תוך רצון לשמור על שותפות? וכן שאלות על אופי היחסים בין הקהילה והעסקים. תשלום המסים היישוביים של חברי הקיבוץ מתבצע אישית מכל משפחה ולא באמצעות קופה משותפת.

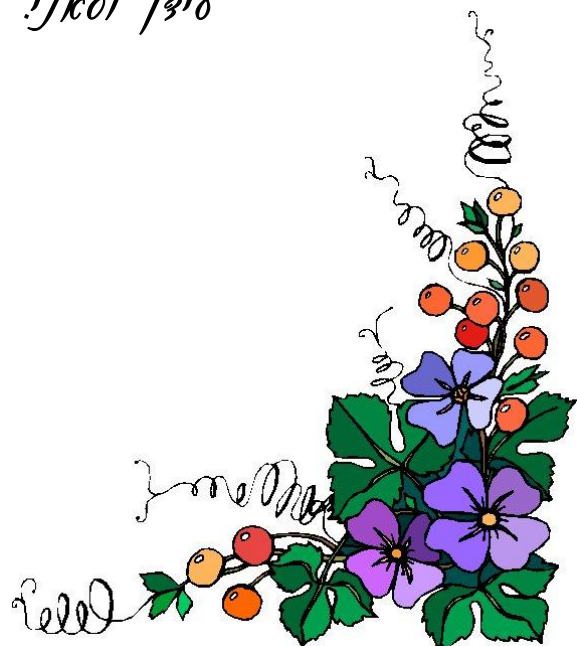
שוחחה ושאלה: **רוני גרניט**, גרה בהרחבה שנה וחצי. נשואה לזהר ואמא של אופיר(5.4) ואורי(2.10).

הביאו לדפוס יהודית ורוני.

תודה לרוני

לאליז ואמנון
ברכות חמות לנשואי
עיצן וסאני!

לאסתר, לאוכמה ונצה
אביס וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת
הנינה והנכדה סוני
בת לבית ויאל.

קראית –

אָמאָ, רוח, מיט אַק

מופע סיום שנת פעילות אולפנת המחול "יואב-צפית"

הייתי, צפיתי, התרגשתי והתפעמתי מפשטות ויופי של

ריקוד, כוריאוגרפיה, תלבושות ותפאורה

של בנותינו, בנות השכנים, ובנות היישובים האחרים,

ואף בחור אחד נחמד...

גאיה, בתנו, הולכת פעם בשבוע לחוג ג'אז.

זהו דבר שבשגרה, ובין יום שני למשנהו

היא מקפצת סביבנו ומרבה בדיבור אודות המוסיקה,

שאותם מלווה, ואודות קארין שור המדריכה הנערצה.

רק ברגעי המופע

יכולנו להתחבר לכך, שאולפנת המחול

היא חוויה הרבה יותר גדולה;

ההשקעה של המורות, התקשורת בין הבנות

אווירת היחד המיוחדת

המקצועיות שניכרת בתנועת הרקדניות

ובכוריאוגרפיות היצירתיות והמגוונות

כל אלו גרמו לי התרגשות נפלאה

גאוה ושמחה גדולה, שנפלה בזכותנו

האפשרות להיות שותפים,

למפעל חיים של תנועה ומחול

שמתקיים פה, ממש אצלנו

וכל זאת בניצוחה ובצניעותה של רבקה ברק

שנראה כי שמות חלק מהיצירות;

"רוח נעורים", "ברקים ורעמים", "ממעמקים קראתיך" ועוד...

ממחישים את האנרגיות הנפלאות

שיוצרות ויוצרות...

תודה לרבקה, לקארין ולשאר העוסקות בזו היצירה

מירית לוי

קייטנה קהילתית

בחודש יולי תתקיים במקביל ובשיתוף פעולה

לקייטנת "ילדי גבע" קייטנה לילדי הקהילה

העולים לכיתות ד'-ו', אשר אינם נמצאים

במסגרת החברתית הקבועה. הצורך ליצור

קייטנה מקבילה, נבע מתוך רצון לאפשר לילדי

גבע בוגר התארגנות מחדש, לאחר חילופי

המדריכות ותקופה מעט מורכבת שעברו, ומתוך

רצון לעשייה רגועה בקבוצה אינטימית בשעות

הפעילות ב"בית" (50 ילדים יחדיו זו מסה

גדולה...)

בדקנו עם התושבים את רצונם לקיום קייטנה,

ועלה צורך לתת מענה לילדים העולים לכיתות

ד'-ו'. כיום רשומים 23 ילדים, אשר כבר השבוע

ייפגשו לקבלת החלטה חשובה: קביעת שם ולוגו

לקבוצה.

את הקבוצה ידריכו יהלי, בחורה צעירה העובדת

בצפית ובעלת ניסיון בהדרכת ילדים, יחד עם

מתן פטיש, בן הקיבוץ, בעוד "רגע" בוגר כיתה

י"ב.

בתוכנית הקייטנה פעילויות רבות, אשר רובן

ייעשו יחדיו עם "ילדי גבע"; ציור קיר, בניית

מחנה, טורניר ספורטיבי, טיול לאזור ירושלים,

חוויה בסופרלנד, חוויה במימדיון, טיול לילה

לנחל חווארים ועוד.

אנו תקווה שקייטנה זו תהה מוצלחת ותעודד

את רצון הילדים להמשך חוויה חברתית

קהילתית גם במהלך שנת הלימודים הקרובה.

בברכת חופש נעים לכל ילדי היישוב

חלי זלינגר ומירית לוי

בשבוע הספר העברי אנו מארחים את

הסופר חיים באר

יליד ירושלים. אביו, אברהם רכלבסקי, נולד וגדל ברוסיה, חסיד שהתפקר. לאחר שהקומוניסטים פגעו בבני משפחתו, הפנה עורף לתרבות הרוסית שלאורה התחנך, ועלה לארץ-ישראל. למרות שרחק מן האמונה הדתית, המשיך לחיות אורח חיים יהודי-דתי וכך גם חינך את בנו. אמו של באר, לעומת זאת, הייתה בת היישוב הישן בירושלים וגדלה במשפחה מנטורי-קרתא. בבגרותה, מרדה בעולם הדתי ונודתה מביתה. מערכת היחסים בין ההורים והמתח בין החינוך הדתי שהנהיג האב לבין החינוך החילוני-אנרכיסטי שהובילה האם, השפיעו רבות על עיצוב דרכו של באר כאדם וכיוצר. 'נוצות' ו'חבלים' - שני רומנים פרי עטו, מתארים בסגנון כתיבה אוטוביוגרפי את ילדותו, את הבית שבו גדל ואת ההווי הירושלמי הייחודי.

שרת ברבנות הצבאית. הדבר בא לידי ביטוי בספרו "עת הזמיר".
חיים באר זכה בפרסים ספרותיים רבים על פועלו והישגיו בתחום היצירה העברית ובהנחלתה.

משנת 2000 מכהן חיים באר כפרופסור חבר בחוג לספרות עברית באוניברסיטת בן-גוריון בנגב.

ספרו האחרון, "לפני המקום", יצא לאור בשנת 2005. מפתיע ושונה מכל מה שכתב עד כה.

ספריו ספוגים ברוח היהודית, הישראלית והכלל אנושית. מומלץ

מאוד!!!

חטיבת המונציאל החלה בפאב אוסיסקין
כל המשחקים (כולל משחקי הצהריים) מוקדמים על מנת שיהיה
בשעות 14.30 , 17.00 , 21.30
מבצעים והפתעות על ההר
כולם מוזמנים בחום
הפאב יהיה פתוח כחצי שעה לפני תחילת כל משחק.

מתנדבים בתנועה

משטרת ישראל – אגף התנועה, שמה לה למטרה להוריד את מספר תאונות הדרכים והנפגעים הרבים שהתאונות גובות. אחת הדרכים שנמצאו יעילות להגשמת המטרה הינה הגברת נוכחות ניידות משטרת התנועה בכל עת ומקום, בערים בכבישים הבין עירוניים, בנקודות סיכון בה אירעו תאונות בעבר ועוד. אחד הכלים שנמצאו יעילים להשגת המטרות, הינו הפעלת יחידת המתנדבים בתנועה – ית"מ (היום כעשרת אלפים מתנדבים בכל רחבי הארץ). מתנדבים אלה זוכים להכשרות מתאימות, ולציוד גלווה. גזרת האכיפה הכפופה לתחנת קריית מלאכי רחבה למדי, מסילבר ואשדוד במערב, עד רבדים וניר בנים במזרח, וכוללת שלושה מרכזים עירוניים ועשרות ישובים. ית"מ קריית מלאכי מונה כחמישים מתנדבים מסורים המקדישים כ- 4 שעות שבועיות למשמרת. (גמישות במשמרות ע"פ יכולתו של המתנדב) סמכויות מתנדבי התנועה בעת משמרת, כמו גם לבושם, כשל שוטרים לכל דבר ועניין. קיים צורך במתנדבים נוספים, אשר מוכנים להקדיש מזמנם ומרצם במטרה להביא את אזורנו למקום בטוח ונעים יותר לנו ולילדינו. למעוניינים יערך מפגש בו ימסרו פרטים לשם קבלת תמונה רחבה. לשם קבלת הזמנה למפגש, ניתן להתקשר לעמוס דגן, נייד - 5222366 - 050

בברכה
מחלקת תנועה
משטרת קריית מלאכי